

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss. Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VII. Quòd Baptismus & Jejunium Jesu Christi non debeant separari in
memoria Christiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ne, proventum jam tempus est. Pauculis igitur conclusit & dixit verbis, quod cum ostenderit pulchritudinem jejunii, orationis & pugnarum Jesu Christi ac victoriarum in deserto suo, præterderit ostendere nobis magnum in nos dimanans emolumentum, si illarum studeamus pretiosam conservare memoriam; quodque ad hanc fovendam præsentissimum sit remedium, anti- quam suam sancti Joannis Ba-

ptistæ conservare imaginem quæ dum representat & exhibet ipsum in deserto, oblivisci non permittit desertum Domini & Salvatoris nostri. Et desuper rogavit nos ut nostram pronuntia- remus sententiam, quæ si juxta æquitatis normam, judicare velimus, debeat esse, inquiebat, in favorem suum; non minus id ipsum prætendebat alter. Ecce ergo tibi, quid concluderimus.

ARGUMENTUM.

Quod Baptismus & Jejunium Jesu Christi, non debeant separari in memoria Christiani.

ARTICULUS VII.

Solicite con- servanda est memoria Ba- ptismi Jesu Christi.

Vidimus ambas partes tam bono esse animo, ut cau- sam suam obtinere mererentur ambæ. Illæ, qui dicebat pro Ba- ptismo Jesu Christi, ipsius inten- debat exaltare gloriam, impri- mendo firmiter populorum ani- mis memoriam magnæ hujus functionis, in quâ fuit agnitus & declaratus proprius Filius DEI per vocem Patris sui æterni; ubi te- stimonium accepit ab ipso Spi- ritu Sancto, visibiliter sub spe- cie columbæ ipsius capiti insiden- te; ubi exemplum nobis exhibuit tantæ humilitatis, cum velut creator se submisit creaturæ; ubi denique reliquit nobis reme- dium tam facile, restituendi no-

metipsum quotidie, cum auxilio suæ gratiæ, Baptismali innocen- tiæ, circumferendo semper nobiscum Jordanem nostrum, com- positum ex aquâ lachrymarum, & obeuntibus semper ipsismet no- bis officium S. Joannis Baptistæ. Exoptare imaginem, quæ nostris exponat oculis omnes has ma- gnas veritates, illasque absque in- termissione persuadeat nobis, nonne hæc æquitatis & sanctita- tis plenissima sit præsentio? quâ ratione igitur condemnanda?

Ille, qui agebat pro deserto & jejunio Domini Salvatoris nostri, gaudebat aliâ, cui non minor exi- timatio tribuenda: siquidem desertum est regio sanctitatis, ubi

Non minus semper ha- benda est me- moria jejunii & solitudinis Jesu Christi.

Fff 2

ubi virtus suam quærit asylum, securè ut degat & agat à mundi contagione. Proderat parum innocentiam recepisse in Baptismo, nisi & ipsa conservaretur fugâ & separatione à mundo, ubi nunquam non est in periculo. Ex aliâ parte jejunium, quod subiectum tenet corpus animæ, opus & exercitium est ad eò sanctum, quodque tam familiare debeat esse cunctis Christianis, ut non satis insculpi ipsorum mentibus possit illius tum pretium tum memoria. Adhæc oratio, quæ nutrit & conservat illud, ut reciprocè ab hoc conservetur, est tantæ exercitium excellentiæ, ut nunquam à nobis sit intermittendum; cumque ambo sint arma, quibus ipsemet Jesus Christus vincere nos docuit magnos salutis nostræ inimicos; hinc ille, qui præterdit conservationem imaginis, publicum tot sanctorum exercitiorum spectaculum exhibentis, desiderat rem ad eò fructuosam & sanctam, ut sine magnâ violatione justitiæ ipsi denegari haud quam possit.

Rationi igitur congruum non est, ut vel unus vel alter suâ cadat causâ; sed ambo obtinebitis eam. Cuncta tribunalia non eadem gaudent felicitate; si attribuunt causam uni, necesse est, ut abnuant illam alteri; siquidem plerumque contingit unum

Omnes ii, qui non nisi DEI querunt gloriam, facili negotio concordantur.

defendere iustitiam, alterum præterdere iniquitatem, id est, verum & falsum, bonum & malum, quæ nunquam poterunt concordari; sed duæ veritates & duo bona absque ullâ concordantur difficultate. Baptismus & jejunium Domini nostri sunt duo mysteria vitæ suæ, quæ non solum se compatiuntur & inter se conveniunt optimè; sed videtur quasi illa ab invicem separari non posse. Habetote utrumque; piissimum & sanctissimum præstabitis vos opus, si formabitis imaginem novam S. Joannis Baptistæ, quæ exhibeat ipsum Baptizantem Christum ad Jordanem; & vos ex vestrà parte conficietis opus non minus acceptum Deo, si conservabitis & in bonum statum restituetis antiquam vestram imaginem S. Joannis Baptistæ, quæ repræsentat ipsum in deserto. Imponite utrumque altari vestro; tantum abest, ut mutam inter se tolerare non possint societatem, ut potius ex hæc reciprocum accipiant splendorem & gloriam; & si cura impendatur, ut insculpatur firmiter animo populi illud, quod quævis exhibet & oculis exponit mysterium, notabile addet antiquæ vestræ erga Patronum vestrum pietati ac devotioni augmentum.

Et hæc ratione concordavimus totam ipsorum disceptationem

ac controversiam; ambæ acquirerunt partes, eòquòd utraque suam obtinuerit causam: relictis ergò illis in pace, & acceptis reciproce ab eis grati animi exhibitionibus, recessimus, ut nostram resumere viam.

Cùm abiremus inde, bonis avibus, occurrerunt nobis Philemon, & Priscus, antiquâ familiaritate & amicitâ nobis conjuncti, quos socios adhibuimus, quasi totius nostri residui itineris.

CONSULTATIO XIII.

Jesus Christus incipit se manifestare mundo ratione quâdam, quæ evidenter demonstrat, ipsum esse DEum.

Opportunus admodum nobis accidit hic Philemonis & Prisci occursum, ad mitigandos aliquantisper diuturni nostri itineris labores, tum ob gratiam, quâ plurimum pollebant, conversationis suæ amœnitatem, tum ad prosequendum, cui nos obstrinximus, colloquium, decernentes animo non prius desistere ab eo, quàm indagaverimus cuncta, quoad nobis licuerit, quæ spectant ad gloriam & excellentias Christi Jesu, quamvis impenetrabiles ingenium Angelorum, tum hominum contineant abyssus, totumque id, quod de iis dicere possumus, non sit nisi parva è mari extracta aquæ guttula.

Philemon sinistra natiuitatis forte institutum tenuerat Judæismi, sed ab aliquibus annis Christianismi receperat gratiam, postquam diuturno tempore amabi-

les misericordiarum Dei respue- rat invitationes, ex ingenitâ infelicis ipsius nationis proterviâ, ac obfirmato sibi quæsi hereditario adversus Jesum Christum, cujus nec nomen tolerare possunt, odio. Cùm peracri polleret ingenio, non leviter nec superficialiter percurrere eas, quas secum volvebat, materias, penitus volens illas rimari & nôsse è fundo; & quia æstimabat plurimi suorum religionem Patrum, nihil non fecit, ut abstrusissima eructet & cognosceret illius arcana, reconditissima mysteria, assiduâ veteris Testamenti lectitatione, cum novum non nisi magno prosequeretur contemptu, velut fabulam, quam ne quidem suâ dignabatur lectioe.

Nihilominus cum aliquando magis seriò secum perpenderet, oportere hanc fabulam speciosis saltem quibusdam induciam &

Fff 3

obdu-

Quomodo doctus & sapiens Judæus fuerit conversus & factus optimus Christianus.